

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๕

พระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๕๕
เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควร แก่ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ
ขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดัง
ต่อไปนี้

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๐ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย จังหวัดอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาษีอากรตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้
- (๒) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้
- (๓) รายได้จากทรัพย์สินส่วนจังหวัด
- (๔) รายได้จากการ สาธารณูปโภค และการพาณิชย์ของจังหวัด
- (๕) พันธบัตรหรือเงินกู้ ตามแต่จะมีกฎหมายกำหนด

ไว้

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๕

(๖) เงินจากกระทรวงทบวงกรม นิติบุคคล หรือ
องค์การต่าง ๆ ทั้งใน จังหวัดต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี

(๗) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

(๘) เงินที่ผู้มีสิทธิให้เพื่อ เป็นการ กุศล สาธารณ-
ประโยชน์

(๙) เงินรายได้อื่นใดตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้

ภาษี อากร ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าปรับ และ
ผลประโยชน์ซึ่งเป็นรายได้เทศบาล ตามกฎหมายว่าด้วยราย
ได้เทศบาล จะตราพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วน หรือปันให้
จังหวัด หรือให้จังหวัดจัดเก็บ หรือจัดเก็บเพิ่มขึ้นเฉพาะ
ท้องถิ่นนอกเขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาล เพื่อกิจการส่วน
จังหวัดด้วยก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าในพระราชกฤษฎีกา
มิได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นให้นำความในกฎหมายว่าด้วยราย
ได้เทศบาลมาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้จังหวัดมีอำนาจ
และหน้าที่เช่นเดียวกับเทศบาล กับให้ข้อบัญญัติจังหวัดใช้
บังคับได้เช่นเดียวกับเทศบัญญัติ” *

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๕

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ มาตรา ๔๐ วรรคท้ายแห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วน จังหวัด พ.ศ. ๒๔๕๔ ซึ่งบัญญัติว่า “ภาษีใดแบ่งให้เทศบาล หรือ ให้เทศบาลจัดเก็บเพิ่มเติมตามกฎหมายว่าด้วยรายได้เทศบาลนั้น จะ ตราพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนให้จังหวัด หรือ ให้จังหวัดจัดเก็บเฉพาะ ที่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล เพื่อกิจการส่วนจังหวัดด้วยกันได้ ในกรณีเช่นว่านี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ของ เทศบาลตามกฎหมายดังกล่าว” หาได้รวมถึงอากร ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าปรับ และผลประโยชน์ด้วยไม่ จึงเป็นการสมควร แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เพื่อให้จังหวัดได้รับแบ่ง บั้น หรือ ให้จังหวัดจัดเก็บหรือจัดเก็บเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับที่ให้แก่เทศบาล